

तत्र “पताकेति पताका नायकफलं निर्व्वहणपर्य्यन्तमपि पताकायाः प्रवृत्तिदर्शनादिति” व्याख्यातमभिनवगुप्तपादैः ।

(३२२) प्रासङ्गिकं प्रदेशस्थं चरितं प्रकरी मता ।

यथा कुलपत्यङ्के रावणस्य जटायुसंवादः ।

(३२३) प्रकरी नायकस्य स्यान्न स्वकीयं फलान्तरं ।

अपेक्षितन्तु यत्साध्यमारम्भो यन्निबन्धनः ॥

समापन्नन्तु तत्सिद्धौ तत्कार्यमिति सम्मतं ।

यथा रामचरिते रावणवधः ।

(३२४) अवस्थाः पञ्च कार्यस्य प्रारब्धस्य फलार्थिभिः ।

आरम्भयत्नप्राप्त्याशनियताप्तिफलागमाः ॥

तत्र ।

(३२५) भवेदारम्भ औत्सुक्यं यन्मुख्यफलसिद्धये ।

यथा रत्नावल्यां । रत्नावल्यन्तःपुरनिवेशार्थं योगन्धरा-
यणस्यौत्सुक्यं । एवं नायकनायिकादीनामप्यौत्सुक्यमाकरेषु
बोद्धव्यं ।

(३२६) प्रयत्नस्तु फलावाप्तौ व्यापारोऽतित्वरान्वितः ॥

यथा रत्नावल्यां । “तद्वि ए अत्थि अन्नो दंशणेवात्रो
जित्ति जधा कधा आलिहिअ जधा समीहिदं करदस्सं” * ॥

* तद्वीति । तथापि नास्त्यन्यो दर्शनेोपाय इति यथा तथा
आलेख्य यथा समीहितं करिष्यामीति ॥ सं० । टी० ॥